

STICHTING
HULP
MOLDAVIË
TRANSNISTRIË

Nieuwsbrief mei 2018

Rabobank Waalre rekening: NL 24 Rabo 0172 9114 35
E-mail: info@hulp-moldavie-transnistrie.nl
Website: <http://www.hulp-moldavie-transnistrie.nl>
ANBI: 8219.83.520

Beste mensen,

Onze vrijwilligers van de Stichting Hulp Moldavië-Transnistrië zetten zich belangeloos in voor de armen en behoeftigen in Transnistrië, een landje afgescheiden van Moldavië onder Russische invloed.

Vol goede moed ben ik op 25 maart jl. samen met Astrid Baltussen en Toos Linsen-Rijk op weg gegaan naar Transnistrië. Onze tolk en helper Benjamin stond ons bij de luchthaven in Chisinau - Moldavië al op te wachten om ons als zijn vrienden over de grens naar Transnistrië te brengen. Dat ging gelukkig soepel en we kregen meteen op een briefje toestemming om de hele week in Transnistrië te mogen verblijven. Er lag nog sneeuw met een vreemde oranje gloed dat woestijnzand bleek te zijn, meegevoerd door de wind. De volgende dag hadden we de gelegenheid om de 4 volgestouwde grote koffers met hulpgoederen te sorteren voor hun uiteindelijke bestemmingen.

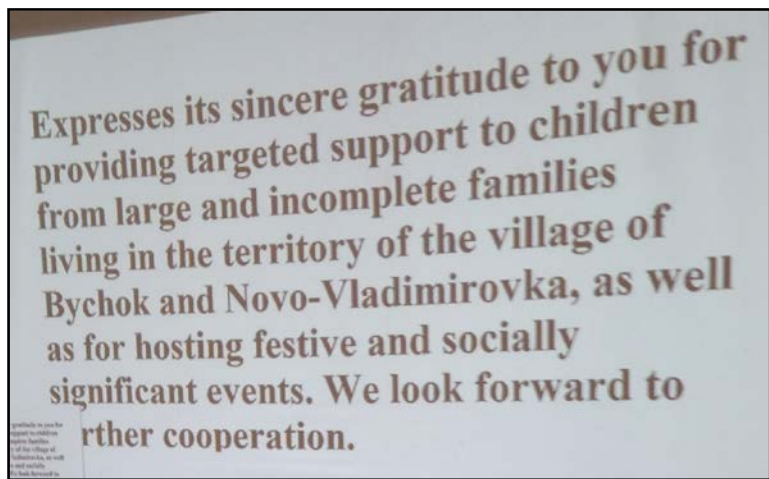

Benjamin, na 2 jaar werkeloosheid blij met zijn nieuwe baan, kwam ons tegen de avond met een auto volgeladen met voedsel voor de 65 pakketten die bestemd waren voor de mensen in Bychok en Novo-Vladimirovka, ophalen. We werden hartelijk ontvangen door Olympiada, onze spin in het web van de 2 dorpen. Zij zorgt samen met Galya, onze verpleegster, en een groepje vrijwilligers, voor het klaarmaken en maandelijks bezorgen van de voedselpakketten. De dag daarna gingen we op weg naar het weeshuis in Bender. Daar mochten we de nieuwe banden van de schoolbus bewonderen waarvoor door onze stichting sponsorgeld ter beschikking was gesteld. De oudere weeskinderen kunnen hiermee op excursies naar vooral Moldavië, om zich voor te bereiden op een later beroep. Onze hulp werd gevraagd voor het plaatsen van schommels en installeren van douches (de overheid betaalt het materiaal maar niet de arbeidskosten).

Daarna op weg naar het psychiatrisch ziekenhuis met 360 patiënten, vanwege een tekort aan bedden staan er nog 20 personen op de wachtlijst. De 2 nieuwe naaimachines, sponsoring van 2017, werden vol trots getoond. Maar liefst 70 patiënten maken als therapeutische dagbesteding hiervan gebruik. Onder leiding van een lerares worden er o.a. pyjama's, boxershorts en beddengoed gemaakt. Kunnen jullie ons helpen aan meer naaimachines was een logische hulpvraag.

De daarop volgende dag op weg naar 3 gezinnen die we bijstaan in de buitenwijken van de hoofdstad Tiraspol. Wat moeten deze mensen vechten om te overleven, in ellendige omstandigheden, zonder uitzicht op verbeteringen.

De laatste dag voor onze terugreis was gereserveerd voor Bychok en Novo-Vladimirovka om mee te helpen de 65 voedselpakketten rond te brengen. Ook een bezoek aan de basisschool stond op ons programma, waar wij werden verrast met een video opname van de schoolkinderen, de kinderen hadden tijdens ons bezoek vakantie. Hun grote dankbaarheid jegens de stichting werd door zang en dans tot uitdrukking gebracht. Ook alles wat met hulp van de stichting was gekocht of gerenoveerd werd ons vol trots en dankbaarheid getoond.

Woord van dank in de videoboodschap van de basisschool.

Tijdens het bezorgen van de voedselpakketten konden wij opnieuw zien hoe hard hulp om te overleven nodig is. Wat leven deze mensen in armoede. Ze wonen in krotten, veelal gebouwd net na de tweede wereldoorlog, met meestal een houtkachel als voornaamste en vaak enige warmte voorziening. Galya gaf ons een in het Russisch geschreven brief mee die wij bij thuiskomst lieten vertalen, zie onze website. We kwamen nu meer te weten van de soms vreselijke omstandigheden waarin deze mensen proberen te overleven.

Ook deze vijf kinderen kregen een voedselpakket

Wat te denken van de vrouw die haar man en alle 4 haar kinderen heeft verloren, zij heeft geen kleinkinderen, heeft zelf medische hulp nodig die voor haar te duur is. Een kachel heeft zij niet, is de winter doorgekomen met een straalkachel, geschonken door de stichting. Ook de elektriciteit voor de koudste maanden is door de stichting betaald. Dit is maar een van de vele schrijnende gevallen.

Wat een hard leven. Maar ook, wat zijn ze dankbaar voor de hulp en het voedsel dat wij ze dankzij uw donaties kunnen geven. Wij hopen ze met uw hulp nog lang te kunnen helpen.

Zonder uw hulp, kunnen wij niet helpen!

Adri Zeegers